

Войскитѣ на Гурка ударили малко по-напрѣдъ въ гѣстата кория и по-послѣ се намѣрили срѣди рѣдкѣ буковѣ храсталакъ. Едвамъ сега гренадеритѣ могли да съгледатъ на какъвъ рѣтъ неприятелѣтъ покатерилъ своитѣ укрѣпления; първий редутъ—билъ твърдѣ малкъ, отатѣкъ задъ негова насипъ се намѣрвалъ други редутъ още по-голѣмъ. Вече било десетъ часа сутринѣта. Стрѣляли турцитѣ и изъ малкия и изъ голѣмия редутъ, като се затуляли задъ насипитѣ на редутитѣ. Русскитѣ войници гледали напрѣдъ си насипи, гледали кѣлба отъ димъ надъ тѣхъ, гледали като се излива потокъ огънь и градъ коршуми върху тѣхъ и слушали оглушителния трѣсъкъ на невидимитѣ страшни топове. Най-силенъ огънь падалъ въ рѣдкия гѣсталакъ, гдѣто се намѣрвалъ 2-й баталионъ отъ 4-й гренадерски полкъ; всѣки мигъ струвалъ нѣколко живота; тукъ трѣбвало да се направи едно отъ двѣтъ: или да се теглѣтъ подъ нѣкое прикрытие, или пъкъ тозъ-часъ на щурма. Полковникъ Любовицки скомандовалъ атака, извадилъ сабя прѣдъ баталиона и, хромишкомъ, защото билъ раненъ, лично повелъ своя баталионъ и извикалъ урра! Гренадеритѣ се растворили на линия, впуснали сж бѣжишкомъ на горѣ къмъ неприятелския рѣтъ, гдѣто билъ малкий редутъ и безъ да грѣмѣжтъ, наскачали въ рова (трапа) на редута и попълзали по насипа. Турцитѣ въ самия редутъ се смаяли и забъркали концитѣ; една частъ отъ тѣхъ тѣртили на бѣгъ; друга частъ останѣла на мѣстото и грѣмѣла упорно върху русскитѣ гренадери. Единъ отъ турскитѣ за бити се качилъ върху насипа, обѣрналъ се къмъ голѣмия редутъ, замахалъ съ сабята си и повикалъ за помощъ. Но, види се, никой не го чувалъ. Не дълго се продължавала борбата въ самия редутъ. Всички турци, които не могли да се спасѣтъ съ бѣгство, паднали на мѣстата си. Малкий редутъ билъ въ рѣцѣтъ на русскитѣ чудесни юнаци.